

cyrdan, 'conversi sunt' Ps. 77, 57. inf. cyrran 1913. Das Wort begegnet auch im Cod. Exon.

cyst (f.) delectus, electio, excellentia, largitas Gr. 1, 257. 2, 22; 200, besonders 602. I, 343; 375. sg. nom. (vedera) cyst 3868. acc. ~ 1903. (Con landa) cyst 1789. Der dat. pl. wird adverbial gebraucht: 'egre-gie' Gr. 3, 137. (gum) cystum (gōd) 1762, wo gum von cystum zu trennen ist. (gum) ~ (til) 1804. S. cist.

cystleás, miser, reprobus Gr. 2, 566. (se) cystleása (cvealmes vyrhta) 1001. cýðan, nunciare, annunciare; testari, manifestare Gr. 1, 905. 2, 240. präs. pl. 2. cýðað 2509. pl. 3. cýðað 966. prät. sg. 3. cýðe 2859. pl. 3. cýðon 1668. inf. cýðan 1585. II, 300. part. präs. 'cýðende, indicans' M. gl. 374. 'cýðendes, narrantis' M. gl. 420. cýððe (f.) patria, Heimat Gr. 2, 245. Erl. 114. 130. sg. dat. (on) cýððe 2794; in dem Cod. Exon. und den Ps. öfter.

D.

Dæd (f.) facinus, actio Gr. 1, 642. 2, 236. 3, 522. I, 360; 375. sg. nom. ~ 591. II, 578. dat. ~ e 961. 2633; 2644. acc. dæd 295. 683. ~ (J vord) 308; 504. pl. gen. dæda (spēd) II, 624. ~ (gedvild) 919. dat. dæ-dum 599. 1502. ~ (fāh) 3470. ~ (from) 2300. ~ (seyldig) 1262. (mōde J) ~ 1952. ~ (J vordum) 2243; 2344. (vordum 68ðe) ~ 2806. ~ (J veorcum) II, 554.

dædfruma (m.) qui facinus patravit, perpetrans Gr. 2, 452; 493. sg. nom. dædfruma A. 1455. pl. nom. dædfruman 967.

dædhvæt, acer, fortis, strenuus Gr. 2, 551; 564. pl. nom. dædhvæte El. 293. Ex. 24, 15. (dēman) dædhvate Ex. 242, 26. þā dædhvatan 3871. Ex. 190, 3.

dædleán (n.) præmium virtutis Gr. 2, 452; 504. sg. acc. ~ (gyfan) 3192. dædrōf, rebus gestis clarus, famosus Gr. 2, 550; 551; 573. sg. nom. dædrōf 2167. ~ (hæle) 2583.

dædværc (n.) facinus Gr. 2, 452. sg. dat. (for) þām dædvæorce 3504.

dæg (m.) dies Gr. 1, 260 (Nota); 264; 638. 2, 489; 490. 3, 351. sg. nom. dæg 130. 133. 143. gen. dæges (per diem Gr. 3, 131). ~ (J nihtes) 2343. II, 500. Ex. 138, 27. Ps. 54, 8. u. sonst. Gr. 3, 133. dat. (tō ful monegum) dæge 725. (on lāst) ~ 2443. 'tō dæge pißum', ho-die 1027. 3192. Gr. 3, 148. acc. dæg 682. 850. ~ (villan) 2770. pl. gen. daga. (feóvertig) ~ 1346; 1377. (þrage) ~ 1416. (ymb vorn) ~ 1433. Zu dem schwachen pl. gen. 'dagana' El. 193. und den in den Erläut. 147. von Grimm aufgeföhrten Beispielen, füge noch hinzu Ps. 118, 84: 'ealra dagena'. Ex. 29, 24: 'ymb feóvertig dagena ri-mes'. Ex. 97, 8: 'his dagena rīm'. Ex. 159, 5: 'on his dagena tid'. dat. dagum. on ~ 2358; 2658. tempore; in posterum. ~ (J nihtum) die noctuqe 3026. acc. dagas 307.

dægleóhta (m.) is, qui lumen diei est (vgl. Bosw. Dict. im Anhange); ein eigenthümlicher Ausdruck, der nur II, 167. vorkommt; passender

wäre, getrennt zu lesen: 'eálā dæg leóhta', o dies lumen, d. i. clarus, luminosus; oder mit dem Nachfolgenden verbunden: 'eálā dægleóhta, eálā dreám godes!', in welchem Falle 'dreám' auch auf dægleóhta' (pl. gen. von dægleóht (n.) lux diurna) zu beziehen wäre. dægrēd (n.) aurora, diluculum Gr. 2, 253 (Nota); 421; 515. D. M. (I) 431. A. und El. XXX. XXXI. dat. (år) dægrēde II, 467. acc. (on) dægrēd II, 405. und Ex. 204, 15.

dægrím (m.) numerus dierum v. annorum; ætas, dies vitæ. Gr. 2, 429; 451. sg. gen. dægrímes (vorn) 972; 1326. und 2591. dat. dægríme (fröd) 2167. S. fröd und vorn.

dægsceald (m.) nubes; umbraculum. sg. gen. ~ es (hleó) 3008; eigentlich Tagschild (sceald, sceld für scyld). Lyē schlägt l. c. die Aenderung 'dægsceades' vor; ohne Grund.

dægtid (f.) tempus diurnum; tempus. sg. dat. (on þære) dægtide 1653. pl. dat. dægtidum Ex. 484, 23.

dægveorc (n.) pensum, opus diurnum Gr. 2, 429; 451; 535. sg. gen. (þæs) ~ es (deóp leán) 3244. und 3435. dat. (æt þám) ~ e El. 146. (von dem πόρος ἀρδγῶν, der Kriegesarbeit, gesagt). acc. dægveorc 3080. 3447; ungewiss, was in der letzten Stelle gemeint ist; möglicherweise der Decalog.

dægvôma (m.) eigentl. fragor diei; aurora, prima lux. Gr. A. und El. XXX. D. M. 131. (dægrêdvôma A. 125. Ex. 179, 24: 'the rush of dawn' Thorpe). sg. nom. 'dægvôma becvom ofer gársecges gin, morgen mære torht', aurora ingruit super oceani hiatum, prima lux clara et splendens 3273. dat. 'dægvôman bitveón', between the rush of day. Thorpe.

dæl (m.) pl. dælas, pars, portio, aliquid Gr. 1, 638. I, 359; 360; 361. 3, 74; 75. sg. nom. (unlytel) ~ 1608 und 2544. dat. (búton) dæle 2144. acc. dæl 1494. ~ (ænigne) 1448. pl. acc. (eorðan) dælas II, 16.

dælan, dividere, partiri, distribuere; distribui, separari Gr. 1, 905. I, 359. Erl. 121. 171. pras. sg. 3. dæleð (yrfe) 2782. ~ (help J hælo hæleða bearnum) II, 583. pl. 3. (vuldfæstne vlide vide) ~ 2185. (rīce) ~ 3467. præt. sg. 3. (holmas) dælte 146. ~ (magum æðelinga gestreón) 1065. (fæder flettgesteald freóndum) ~ 1605. inf. dælan (vuldfæstan vic) 26. (fleáme) ~ (somvist) 2273. (fratva) ~ 2823. ~ (cealde madmas) 3513. (goldhord) ~ 3520. (gástes lufan við gode) ~ 3539.

dal (m.) pars, divisio, vallis. Bv. gl. s. v. pl. dat. 'is þès middangeard dalum gedæled', est haec tellus in partes divisa Ex. 105, 18. acc. (on þa deópan) dalas, in abyssum 305.

dalu, o (f.) = dal, pars, vallis, abyssus. sg. nom. (ne dene, ne) dalu, (ne dūnsrafu) Ex. 199, 11. acc. (on þás deópan) dalo 419.

deád, mortuus Gr. 1, 732. 2, 239; 262. 3, 522. 1, 368. pl. nom. deáde 2127. II, 607. gen. deádra 2970. acc. deáde (fēðan) 3195.

deáh; s. dūgan.

3080. ~ 3085

deal, superbus, superbians; clarus Gr. I, 345; 346. Erl. S. 126. zu A. 1097. sg. nom. (fugel feðrum) deal Ex. 216, 10. (bærbeágum) deall 'with bearing-rings accoutred' Ex. 414, 18. Thorpe. acc. (fiðrum) dealne Ex. 332, 21. pl. nom. (dugeðum) dealle 1843. (æscum) ~ 'arm'd with spears' Ex. 404, 22. Thorpe.

dearnenga, occulte, clam Gr. 2, 357. ~ (bedrög) 599. ~ (fordón) 625. dearninga (hogde) Ex. 177, 13.

dearnunga = dearnenga Gr. I, 336. ~ (besvican) 448.

dearran, audere. R. Gr. §. 218. præs. sg. 1. dear 867. præt. sg. 3. dorste 1042. 2583.

deáv (m.) ros Gr. I, 367. 3, 388. sg. nom. ~ 3890. 'dreóseð deáv J rēn' Ex. 38, 19. ~ (feoll on eorðan) Ex. 412, 11. (svā æðele) ~ (on Hermone) Ps. 132, 3.

deávdrias, 3795. 'ros agri' nach Lye; besser ist die Vermuthung Thorpe's 'deávdripas', gutta roris.

deávig, roscidus. ~ (fejere) 3092. ~ (sceaftum) 3273. S. das folg. Wort.

deávigeðera = Ȑrigfeðera (A. 29; 111.) Erl. S. 140. 'madidus pennas, poëtisches Epitheton für den Adler und Raben' Gr. I. c. (sang se vanna fugel) ~ 1979.

deáð (m.) mors Gr. I, 368. 2, 234; 262. D. M. 393. sg. nom. ~ 480. 2633. 3468., wo eigentlich 'ærdeáð' zu lesen ist; s. das Wort. gen. ~ es (beám) 475; 489; 525; 642. ~ (beámes) 590. ~ (svefn) 717. ~ (brōgān) 1033. ~ (scūvan) II, 456. ~ (bidan) 919. dat. (nales) deáðe (svealt middangeardes), non obiit mortem terræ i. e. terrestrem 1200. (gefon) ~ (hveóp), oceanus resonuit morte i. e. moribundis 3376. acc. deáð II, 463; 666.

deáðbeám (m.) arbor mortifera Gr. 2, 451; 613. sg. gen. ~ es (ofet) 634.

deáðdrepe (m.) ictus fatalis, letalis, Todesstreich. dat. deáðdrepe (drihte svāfon) 3424. dr e p e bedeutet 'ictus', von 'drepan' percutere, ferrire. 'syððan he, æfter deáðe, drepe þróvade, he suffered a blow' Kemble Beov. 3178.

deáðstede (m.) locus pugnæ, die Walstatt. sg. dat. (on) ~ 3518.

dēma (m.) iudex. sg. dat. (for) dēman II, 382. pl. nom. 'dēman, presbyteri' M. gl. 418. '~, satrapæ' M. gl. 429.

dēman, iudicare; imperare, imperium agere Gr. 1, 905. 2, 41. I, 361. mit dem dat. der Person; vgl. Gr. 4, 692., wo 'dēman' eine Stelle finden konnte. præs. sg. 3. dēmeð (manegum) 3471. pl. 3. dēmað (drihta bearnum) 1712. præt. sg. 3. 'he dēmde, taxaverat' M. gl. 371. pl. 3. dēmon 17. inf. dēman II, 110. (uton) ~ (ve) II, 301. In den Psalmen sehr häufig.

deófol (m.) diabolus Gr. I, 370. D. M. (I) 551. R. Gr. §. 98. sg. gen. deófles (boda) 487. (þurh) ~ (cræft) 489. (þurh þæs) ~ (searo) 628. ~ (gespon) 717. (on) ~ (cræft) 820. (curon) ~ (cræft) 3550. ~ (spellunge) II, 639. dat. deófle 305. 584. pl. gen. deófla II, 321. ~ (menego) II, 112; 728. dat. deóflum 4267. (forsceóp tō) deóflum 308. ~ 4282.

deófoldæd (f.) facinus diabolicum, nefandum Gr. 2, 491. pl. dat. ~um 3536.
deófolgyld, deófulgild, deófolgield (n.) idola, simulacula; idolatria Gr.

2, 495. D. M. 72. (druron) ~, corruerunt idola 2976. (þá várón)
deófugild (deorce hæsenra) Ps. 113, 12. deófolgyld (dysiga þéða)
Ps. 134, 15. dat. (viðsóð) deófulgildum El. 1041. 'þic leasingum,
dumbum 1 deáfum deófolgieldum, gæstegeniðlum gaful onhâte' Ex.
251, 25. acc. deófulgild (tödráf) A. 1688. (þurh) deófolgield Ex. 245,
29. Das Wort scheint ein plurale tantum zu sein. S. noch dioful-
gild A. 141.

deófolvitga (m.) vates diabolicus, magus, veneficus. pl. nom. ~n 3646.
deóp, profundus Gr. 1, 732. Erl. 165. sg. nom. deóp 40. ~ (I dim) 105.
(siftena monnes elna) ~ 1393. ~ (leán), magnum præmium 3435.
Gr. 2, 626. (hú hēh 1) ~ II, 708. (þás) ~, tam profundus 829.
acc. neutr. deóp (væter) 1326; 2869. ~ (årende), solemnem nuncium
3447. masc. deópne (geþanc) 4052. pl. acc. (on þá) deópan (dalas)
305. superl. sg. acc. masc. (þone) deópestan (drenclðda) 3293.

deóp (n.) profunditas. sg. acc. (garscges) ~, maris profunditatem 3210.
deópe, adv. profunde, magnopere Gr. 3, 102. deópe (bête), magnopere
repandam 2726.

deór (n.) animal, fera, bestia Gr. 1, 244; 643. 2, 266; 3, 359. I, 370.
D. Spr. I, 28. sg. gen. 'deóres, bestiæ' M. gl. 381. pl. nom. (vildu)
deór 1511; 3907; 4094. (carléasan) ~ 3095. gen. deóra (cénost)
3251. ~ (gesið) 4179. dat. deórum 4075.

deór, deóre, gratus, carus, pretiosus Gr. 1, 735. I, 370. sg. nom. deór
(scûr) 3890. se ~ a II, 545. deóre 261. 948. II, 82. dat. (in þém)
deóran (hám) II, 220. pl. nom. deóre 3115. acc. ~ 2738. S. dýr.

deorc, tenebrosus, obscurus Gr. 1, 732. 2, 281. I, 348. sg. gen. 'deor-
ces, nigræ' M. gl. 416. acc. deorc 108. 133. deorcne (deáðes scú-
van) II, 456. pl. nom. deorce II, 105.

deoreðsceaft (m.) iaculum, hästa Gr. 2, 520; 521. pl. dat. (under) ~um
1979. Vgl. dareð, daroð, deoreð, 'iaculum'. D. M. 397.

deórmôd, carus, dilectus; illustris Gr. 2, 572. Erl. 113. sg. nom. ~ A.
626. Ex. 159, 11. (sum bið) ~ (deófles gevinnæs), 'fond of' Ex.
298, 22. Thorpe. acc. ~ (drohtað) Ex. 203, 22. pl. nom. ~ e 3689.
A. 1233. gen. deórmôdra (sið) 3026.

derian, nocere, lädere, perdere Gr. I, 333. 4, 690. præt. sg. 3. derede
468. 3792. gerund. (me tö) derianne Ps. 26, 3.

dêð; s. dón.

dihtig, valens Gr. I, 338. (ecgum) ~ 1988.
dim, dimmes, obscurus; nefandus Gr. I, 335; 336; 348. 2, 59. sg. nom.
~ (I deóp) 105. ~ (I þýstre) 475. dat. (tö þíssum) dimman (hám)
II, 112. acc. dimne (deáðes scúvan) II, 456. (on þá) dimman (dæd)
683. (þone) ~ (hám) II, 339. pl. nom. dimme II, 105.

din (f.) tintinnus; strepitus, fragor. pl. gen. dinna (mæst) II, 608. S. dyne.

- dogor (m.) semissis diei; dies; vita Gr. I, 364. 2, 44. Erl. 154. Cod. Ex. 503. sg. nom. (ponne) dogor (beóð on moldvege min forðscripen) Ex. 164, 14. pl. gen. dogora (rim) 1619; 2565. ~ (gehvám), quovis die 2243. dogra (gehvám) II, 583. ~ gehvám Ex. 27, 9. 121, 21. 290, 10. ~ (gehvylce) Ex. 105, 23. ~ (gehvilcne) II, 244. dat. (æfter) dogrum Ex. 455, 17.
- dôhte; s. dûgan.
- dôhter, dôhtor (anom. f.) dat. dêhter Gr. 1, 646. sg. nom. dôhter 2604. dôhtor (voc.) 885. dat. dêhter. (fæder við) ~ Ex. 251, 7; aber auch 'dôhtor'. 'fram minre dôhtor' II, 440. acc. dôhtor. (sunu Í) ~ 921; 1224. pl. nom. dôhtor. 'tvá ~ mine' 2459. 'his dôhtor tvá' 2591. gen. dôhtra. (vorn suna Í) ~ 1216; 1634. (heorðverod suna Í) ~ 1600. (strýnde suna Í) ~ 1134; 1148, in welchen zwei letzten Stellen allenfalls auch der acc. stehen könnte, welcher ebenso lautet; s. indessen 'strienan bearnes' 414. 'strýnan bearna' 1166; 1234. 'strýnde bearna' 1196; 1228. 'bearna strýndon' 1597. u. s. w. unter 'strýnan' und 'gestrýnan'; dagegen heisst es 'bearna ástrianen' (s. das Wort), nicht 'bearna'. dat. dôhtrum. (sunum Í) ~ 198; 1128; 1239; 1758.
- dol (m.) stultitia, error; adi. stolidus, hæreticus Gr. I, 338. sg. nom. dol Ex. 303, 18. 402, 19. 408, 25. dat. (in) dolum (dreáme) Ex. 130, 8. sg. nom. (tô)dole, nimis stolidi, stolidissimi 339. acc. (esnas binde) ~ Ex. 410, 16. 'ne lêt þú dole æfre þin æbefod áhvær tóveorpan' Ps. 118, 126.
- dollice, stulte Gr. 3, 102. ~ 295. 'hi dollice þinre ægeban ánforlæton' Ps. 58, 10.
- dôm (m.) iudicium, decretum; maiestas, imperium, potestas; victoria. Gr. 1, 638. I, 364. 2, 41; 441. 3, 488. sg. nom. dôm 3646. 3973. gen. dômes 2565. dat. dôme 56. 1604. 2076. 2132. 3499. II, 539. acc. dôm 3661. 3681. 3708. 3995. pl. gen. dôma 3449. acc. dômas 1619. 2576. 2931. S. aldordôm.
- dômdæg (m.) dies iudicii, neuengl. 'doomsday' Gr. 2, 452; 489. sg. dat. (on) dômdæge II, 602. (æt) ~ Ex. 99, 3. ~ Ex. 100, 5.
- dômeádig, potestate instructus, potens, nobilis, beatus Gr. 2, 551; 574. sg. nom. ~ 1242. S. auch Ex. 101, 11. 145, 23. 159, 12. 259, 26. 503.
- dômfæst, qui firmi iudicij est, qui sibi constat; potens = dômeádig Gr. 2, 551; 559. sg. nom. ~ 1282. 1505. ~ (cyning) 1780; 2370; Ex. 192, 1. acc. dômfæstne (blæd) Ex. 469, 1. pl. gen. dômfæstra (dreám) Ex. 167, 6.
- dômian, exaltare, extollere, celebrare. præs. pl. 3. dômige 3890. 3916.
- dômleás, dignitatis, potentiae expers Gr. 2, 551. Bv. Gl. — pl. nom. dômleáse II, 233.
- dôñ, facere, agere; reddere. R. Gr. §. 212. præs. sg. 3. dêð 297. 823. pl. 3. dôð 990. 1201. dôñ 2405. præt. sg. 3. dyde 705. 853. 1498. 1834. pl. 3. dydon 142. 1845. dâdon (tô mete) 719. imperat. pl. 2. dôð 2317. inf. dôñ 190. (hýrft) ~ 1912. S. gedôñ.

draca (m.) draco Gr. 2, 491. D. M. 652. sg. gen. ~ n Ps. 73, 13. 14. (in)

~ (fæðme) El. 765. acc. ~ n. 'þū ofer aspide miht eáðe gangan, I
bealde nū basiliscan tredan, I leon I dracan liste gebygean' Ps. 90,
13. ~ Ps. 103, 25. pl. nom. dracan II, 98. acc. ~ (I næddran) II, 339.

drâf; s. drifan.

dreáh; s. dreógan.

dreám (m.) iubilum, gaudium; canor, modulatio, concentus Gr. 1, 638. 2,
146. 3, 488. I, 355; 368. sg. nom. (læne) ~ 3460. (fæger) ~ II,
79. ~ (mid gode) II, 82. (voc.) 'eálā dreám godes!' II, 167. gen.
'dreámes, psalmodiae' M. gl. 351. dat. 'dreáme, harmoniæ, modulatione'
M. gl. 383. ~ (benam) 56. (on) ~ (cherigað) 3475. acc.
'dreám, concentum' M. gl. 426. (gleám I) ~ 12. (dreáma) ~ II,
316. pl. 'dreámas, concentus' M. gl. 431. (svåfon) ~ 2965. (ceorðan)
~ 3548. gen. dreáma (leás) 40; 108; Gr. 2, 566. acc. 'dreámas, me-
lodias' M. gl. 393. ~ 257. 482. (éce) ~ (sécan) 3958.

dreámhæbbend, latabundus Gr. 2, 589. pl. gen. dreámhæbbenda 81.

dreámléás, gaudii expers; moestus Gr. 2, 566. sg. nom. ~ 4075. 'Þ is
dreámléás hús' Ex. 99, 22.

dreárung (f.) destillatio. sg. nom. (dropena) ~ 3867. = 'dropena dreó-
rung' Ex. 189, 23.

drécan, dreccan, dreccean, vexare, affligere Gr. 1, 905. I, 361. Erl.
95. pras. sg. 3. (mec sorg) dréceað 2173. (ne hine viht) ~ Ex. 334,
1. pl. 3. (míne fýnd me) drecceað, 'affligit me inimicus' Ps. 42, 2.
præt. sg. 3. dréhte 2243. S. noch 'gedréhte' A. 39.

drencflôd (m.) diluvium. pl. gen. (jone deópestan) ~ a 3293.

dreógan, exercere, agere, patrare; ferre, pati, tolerare Gr. 1, 896. 2,
24. I, 368; 370; 371. Erl. 129. 169. præt. sg. 1. ic dreáh 2701. sg.
2. þū drûge 885. sg. 3. dreáh (? reste) 1423. (sibbe) ~ 2732. (þ
fæsten) ~, vincula toleravit 2978. pl. 1. ve drugon II, 256. pl. 3.
drugon (drihtnes villan) 142. ~ (écne unrâd) 1930. ~ (þ aglâc)
3756. inf. dreógan (râd) 23. ~ (mân) 190. (siðas) ~ 2264. ~
(æfter dugeðum) 2276. (veán I vîtu I vrace) ~ II, 186. (gevinn) ~
II, 233. gerund. tō dreóganne (villan) 2343. Die Form 'dreág' für
'dreáh', die mir im Cædmon nicht aufgestossen ist, kommt einige-
mal im Cod. Exoniensis vor; z. B. 'hû ic bendum fest bisga unrim.
earfæða, dreág, yfel ormætu' Ex. 280, 9. 'dreág unstille vinnende
víga' Ex. 434, 24. 'ðær bisgo dreág' Ex. 438, 14. 'þurhhâtnæ lig
dreág' Ex. 185, 5. (im Gesange des Azarias).

dreór (m.) ? stillicidium; crux, sanguis Gr. 3, 388. I, 370 dat. (mæges)
dreore 2901. ~ (geböhite) 3080. (hlúttran) ~ Ex. 67. 12. ~ (drun-
cene) A. 1003. ~ (bestêmed) A. 1475. acc. (âgeát) dreór 1027.
(svát útgötun) ~ (tō foldan) Ex. 88, 34.

dreörig, cruentus; lugubris, tristis, moestus Gr. 2, 302. sg. nom. (hel-
heððo) ~ II, 701. (þes dreörgra heáp) II, 395. acc. 'dreörig[ne],
tristem' M. gl. 344.

dreörigmôd, tristis, moestus. pl. acc. dreörigmôd tû 2798. für dreörigmôde.

- dreósan**, cadere, ruere. præt. pl. 3. druron (deófolgyld) 2976. ~ (dóm-leáse) El. 995. Vgl. gedreás 3428.
drífan, pellere Gr. 1, 896. I, 363; 358. præs. coni. sg. 3. (þ he on vræc) drife, ut in exilium mitteret 2785. præt. sg. 3. dráf (of vicum dreó-rigmód tú) 2798. S. ádrifan.
dríg, drí, aridus Gr. 1, 736. sg. dat. (on) drigum Ps. 105, 9. acc. (vorhte his folme eác foldan) drige Ps. 94, 5. pl. acc. drige (stove) 164. S. auch drýg.
driht, dryht (f.) comitatus, cohors; Familia, multitudo, populus Gr. 2, 736. I, 343. sg. dat. (ásceáden fram þære scíran) driht II, 178. pl. nom. drihte (svæfon) 3424. ? dryht Ex. 441, 2. gen. drihta 3008. dat. dryhtum Ex. 221, 14. 433, 25. S. dróhtað, folcdriht.
driht, dryht (m.) homo, vir, dominus, princeps (vgl. drihten, dryhten). sg. nom. dryht (scóp) Ex. 494, 3. pl. gen. dryhta Ex. 411, 3. dryhta (bearna) Ex. 428, 21. ~ (bearna) Ex. 169, 31. drihta (bearnum) 990. 1712. Es fällt bisweilen schwer, die beiden 'driht' auseinanderzuhalten. S. auch die folgenden Wörter.
drihten, dryhten (m.) dominus, princeps. Gr. 1, 639; 2, 69; 170; 602. 3, 330. I, 338; 343. D. M. 20; 35. sg. nom. drihten 40. 240. 247. 251. 308. 512. 638. 642. 922. 1032. 1282. 1357. 1366. 1406. 1495. 1505. 1739. 1832. 1853. 2052. 2219. (voc.) 2297. 2346. 2820. 4279. dryhten 3605. gen. drihtenes II, 165. drihtnes 7. 130. 142. 190. 218. 256. 351. 529. 590. 683. 858. 1146. 1200. 1879. 2261. 2374. 2565. 2576. dryhtnes II, 68. dat. drihtne 105. 255. 257. 261. 339. 584. 739. 948. 972. 1242. 1812. 2276. 2413. dryhtene II, 44; 82. acc. drihten 295. 487. 504. 2537. 2745. pl. gen. drihtna (drihten) 634; 2247. dryhtna (dryhtne) A. 1152; Ex. 278, 7. dryhten hælend A. 1407. drihten god 'der Herrgott' II, 453. Vgl. freádrihten, freódrihten.
drihtenveard, dominus custos Gr. 2, 533. sg. nom. ~ 4052.
drihtfolc (n.) comitatus, comites, stipatio principis; multitudo, gens, natio Gr. 2, 452. sg. nom. 'micel áriseð dryhtfolc tó dôme' Ex. 64, 23. pl. gen. drihtfolca (mæst) 3251; 3518. dryhtfolca (Chelm) Ex. 408, 24.
drihtlíc, drihtenlíc, principalis, dominicus; nobilis Gr. 2, 568. sg. nom. drihtlécu (mæg) 2775. ~ licu (mæg) 1843. dat. 'on dryhtlífestum dôme lifdon' Ex. 310, 35.
drihtlíc, (adv.) ut principem, dominum decet, principaliter 2132. Ex. 14, 32.
drihtneas (m. pl.) cadavera. Gr. Erl. XXVI. ofer drihtneum, super cadas veribus 3092.
drihtscipe (m.) principatus, dominatio, imperium Gr. 2, 452. sg. nom. ~ El. 451. gen. ~ s 482. acc. drihtscipe 1194.
drihtveras (m. pl.) viri eiusdem tribus, gentis; gentiles, propinquii Gr. 2, 452. nom. ~ 1792. gen. drihtvera 2144.
drinean, bibere Gr. 1, 898. inf. ~ 4267. præt. pl. 3. druncon 2775. part. præt. druncen 1557. 2592. 2599. 2628. 3536.
drohtað (m.) sedes, deversorium u. s. f.; Aufenthaltsort; refugium. S. die Anmerkung zu 1812. und droht Gr. 2, 204; auch M. gl. 350. 381. sg. acc. ~ (sécan) 1812.

dropa (m.) gutta Gr. 1, 645. 2, 18. 3, 388. I, 339. sg. nom. 'svā fæger dropa, þe on þas eorðan upon dreopað', sicut stillicidia stillantia super terram Ps. 71, 6. pl. gen. dropena (dreárung) 3867. ~ II, 12. Vgl. Ex. 189, 23.

drýg = drig, aridus. pl. nom. drýge 3212.

drýman, iubilare Gr. 2, 149. I, 366. præs. sg. 3. drýmeð Ex. 303, 19. præt. pl. 3. drýmond 2775. inf. drýman Ex. 102, 27. part. præs. pl. gen. drýmendra Ex. 222, 13.

drýrmian, lugere. præt. sg. 3. drýrmyde 2969.

dûgan, valere, probum esse. R. Gr. §. 218. præt. sg. 3. (seðe his heorte) deáh. præt. sg. 3. (ellen) dôhte 1283.

dugoð, duguð (f.) valor, virtus; commodum, honor; bona, opes; comitatus, satellites, socii; nobilitas, nobiles Gr. 1, 643. 2, 23; 257; 345. I, 341. Erl. XLIII. sg. nom. dugoð (forðgevát) 2970. 3475. ~ (Israhéla) 3020. dat. dugeðe 56. 4262. duguðe 1028. 1200. 1653. 3605. ?acc. dugoð (Egypta) 3429. duguðe 2018. pl. gen. dugeða 885. 967. 1505. 2358. 2576. dugoða 164. 3555. duguða 81. ~ (brúcan) 2658. ~ (helm) II, 165. dat. dugeðum 17. 927. 948. 1366. 1495. 1517. 2226. ~ (démæð) 1712. ~ (dealle) 1843. ~ (iecte) 2370. ~ (vealdeð) 4282. dugoðum El. 1160. duguðum (stépan) 1853. (ic þe) ~ (stépe) 2300. ~ 2317. 'tó duguðum þe', dir zu Gute, in tuum commodum 2814. ~ (vlance) 2413. ~ (bedéled) II, 123. Der dat. pl. wird bisweilen auch adverbial gebraucht; z. B. 'duguðum gefóran' prospere 1792. 'ealra þára vundra, þe he dugeðum gefremede', honeste Ex. 155, 25. Vgl. 'mihtum', unter 'miht'.

dûn (f.) mons, collis. Gr. 1, 642. I, 365. Haupt's Zeitschr. 5, 216. sg. gen. (heáre) dûne 2588. acc. (steápe) dûne 2847. 2890. (heá) ~ 2871. (on) ~ II, 685. (on þá) ~ (up) El. 716. pl. nom. (heá) dûna Ex. 193, 6. ~ (up heá) Ex. 443, 15. gen. (ealra) dûna Ps. 49, 11. acc. dûna (briceð) Ex. 420, 6. — 'of dûne', deorsum Gr. 3, 151.

duru (anom. f.) porta Gr. 1, 641; 647. I, 340. sg. acc. duru II, 382.

dust (m.) pulvis Gr. 2, 199. I, 341. (nach Thorpe ist es neutr. Gl. AA. s. v.) sg. dat. (deáde of) duste (árisað) II, 607.

dvelan = dvelian, gedvelian (Ps. 118, 176.), errare. Gr. 1, 255. præt. sg. 3. dveal 23. S. auch Haupt's Zeitschrift 5, 225.

dygel, digel, secretus, obscurus; profundus. sg. nom. seo dygle (stov) Ex. 115, 7. gen. dyglan (svefnæs) 3999. dat. dygle (stove) Ex. 111, 21. (on) digle A. 626. (þeáh ge hy in) dygle (fremme) Ex. 130, 13. acc. (ymb svá) dygle (vyrd) El. 540. pl. gen. dygelra (gesceafta) Ex. 347, 26.

dygle, adv. secreto, profunde. (svá) ~ (áhicgan) 3648. (ic tó þe) ~ (cleopode) Ps. 87, 1. Vgl. deogollice A. 621. dygollice Ps. 9, 28. 10, 2.

dyne (m.) sonitus, fragor Gr. 2, 210. I, 342. Erl. XXX. Haupt 5, 216. sg. nom. dyne (com) II, 395; 405. ~ (becom) II, 382. se ~ (becom) II, 467. Füge 'sveghleoðor cymeð' Ex. 358, 8. zu den in Grimm's Erl. angeführten Beispielen.

dýr, dýre = deóre, carus. sg. nom. (drihtne) dýre 339; 1242. acc. (hæfst þe við drihten) dýrne (gevorhtne) 504. pl. dat. (dugeðum) dýrum 1366. superlat. dýrust 3554. 3555.

dýran, carum habere Gr. I, 366. inf. dýran 257.

dyrnar, occultare, celare Gr. 2, 168. Erl. 159. mit dem dat. der Person. prät. sg. 1. (ic þegnum þínunum) dyrnde 2706. pl. 2. (seó ród hálíg, þe ge mannum) dyrndn El. 625. inf. (dryhtnes æ) dyrnar El. 970. (his milde mód monnum) ~ Ps. 76, 8. (noldan hi heóra synna) ~ Ps. 77, 4.

dyrne, occultus, secretus; obscurus, tenebrosus, mit dem dat. der Person. sg. nom. dyrne (deófles boda) 487. (leódum) ~ El. 722. ~ (þ degol) Ex. 40, 17. acc. (þurh) dyrne (geþanc) 529. (þurh) ~ (geþoht) Ex. 442, 13. pl. nom. 'dyrne, abdita' M. gl. 417. (ne sindon him dæda) ~ Ex. 65, 5. (dæda) ~ Ex. 130, 12; 131, 32. gen. dyrnra (gedvilda) Ex. 264, 22. dat. 'dyrnum, secretis' M. gl. 426. (Vgl. M. gl. 408. und das Subst. 'dyrne, secretum' Ex. 338, 16.). acc. (ne dō þú mē) dyrne (þine þá deóran bebodu), 'ne abscondas a me mandata tua' Ps. 118, 19. (þær he) ~ (vát deorce grundas) Ps. 134, 6. — dyrne, adv. secreto; Ps. 104, 2: 'þá ic þe dyrne cigde'.

E.

Eá (anom. f.) aqua, flumen, fluvius Gr. 1, 647. 3, 381. I, 367. R. Gr. §. 85. D. M. 549. sg. nom. 'éa in flède' 232; A. 1504.

eác, etiam, porro Gr. I, 368; 369. eác 751. 922. 1121. 1157. 1160. 1181. 1188. 1212. 1227. 1367. 1435. 1595. 1736. 2037. sylce eác, ita etiam, item, eodem modo 324. S. éc.

eácan, augere, augeri; accrescere, intumescere Gr. 1, 896. Hievon kommt häufig vor das part. prät. eácen, auctus, magnus, tumidus, turgens, impletus; besonders prægnans, Gr. 2, 166. I, 368. Erl. XXVI. Haupt 3, 146. Die Construction weisen die folg. Beispiele nach. eácen (feoh) 1512. (dóhtor) ~ Ex. 416, 13. (cræfte) ~ Ex. 492, 26. (heó væs magotimbre be Abraham) ~ (vorden) 2230. (þurh bearnes gebryrd brýd) ~ (yearð) Ex. 3, 19. 'bearn eácen godes, mighty child of God' Ex. 13, 20. Thorpe; richtiger wohl: das gottverfüllte Kind. So steht auch anderwärts der gen. bei eácen. 'náron ge svá eácne módgeþances' 3654. — (ár þý magotudre móddor våre) ~ (be eorle) 2760. acc. eácenne (gást) 4002. pl. nom. eácne (fuglas) 2152. (idesa vurdon) ~ 2600. Vgl. eáenian, concipere Haupt l. c.; 'for eácniedlicum, pro augendis' M. gl. 353. Diefb. 426. eáca, additamentum, incrementum Gr. I, 368. Ex. 125, 10. und unten s. v. feorheácen 204.

eád (m) possessio, opes, divitiae, felicitas Gr. I, 368; 369. 2, 442. sg. gen. eádes 400. Jud. 139, 6. acc. (âgeaf eorðcunde) eád 1621. 2750. 3268. ~ (bryttedon) 1596; 1885; 4189. Für das von Grimm (D. M. 638.) vermutete 'eád', mit der Bedeutung proles, ist bisher noch kein Beleg aufgefunden worden. Ebenso zweifelhaft ist. was Z. 3115.